

[Pia Gjellerup]

toen, får man nu indrømmet fradrag for tabet, et fradrag, man ikke har haft før.

Vi har med vores ændringsforslag tilstræbt den situation, at man hverken bliver beskattet af gevinster før fremsættelsesdatoen eller opnår fradrag for tab, der er opstået før fremsættelsesdatoen, sådan at der med andre ord i forhold til tabssituationen ikke er valgfrihed mellem anskaffelsesdatoen – hvis denne ligger forud for fremsættelsesdatoen – og fremsættelses- og dermed altså ikrafttrædelsesdatoen, mens man i gevinstsituationen under alle omstændigheder skal anvende fremsættelses- og ikrafttrædelsesdatoen den 28. december eller anskaffelsesdatoen, hvis den ligger efter. Derved vil man få en symmetrisk ikrafttræden. Man bliver ikke bebyrdet af noget, man har tjent før ikrafttræden, men til gengæld får man heller ikke fradrag for noget, der ligger før ikrafttrædelsesdatoen.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hr. Jens Thoft anførte i et stærkt kritisk indlæg, at denne lovgivning har været karakteriseret af et dårligt forarbejde. Jeg vil klart afvise den karakteristik fra hr. Jens Thofts side og helt tilslutte mig den beskrivelse, som fru Elisabeth Arnold gav af processen.

Forud for denne lovgivning har ligget et meget omfattende udvalgsarbejde og en udvalgsbetænkning, og efter at betænkningen blev offentliggjort, har der yderligere været et langt og grundigt forarbejde. Det er rent faktisk et lovforslag, der i ganske lang tid har ligget til behandling her i Folketinget og i Skatteudvalget, så jeg tør i hvert fald klart fastslå, at der har været rig mulighed for grundigt arbejde med denne sag fra start til slut.

Men jeg vil gerne medgive, at det er en overordentlig teknisk og kompliceret lovgivning.

Der er jo tre hovedpunkter i dette lovforslag og en hel masse detaljer.

Det første hovedpunkt er, at vi nu får sammenfattet reglerne om den skattemæssige behandling af de såkaldte finansielle instrumenter. Det er noget, som branchen, der står for handel med disse nye finansielle instrumenter, meget stærkt har ønsket sig. Det ønske har vi villet imødekomme. Vi har vidst hele tiden, at det ville være et meget indviklet regelsæt, men det er også en meget indviklet verden, vi her beskæftiger os med, og derfor kan det dårligt være anderledes.

Det andet hovedpunkt er, at der indføres en generel beskatning af kursgevinster og tab på fordringer og gæld i fremmed valuta. Kort sagt drejer det sig jo om at sætte en stopper for spekulationerne i australdollar og pundobligationsspekulationer.

Endelig er det tredje hovedelement i forslaget en generel skattepligt for selskaber og fonde for gevinst og tab på fordringer og gæld i danske kroner.

Omkring det sidste hovedpunkt – en generel skattepligt for selskaber og fonde m.v. – er der fremsat et ændringsforslag, nr. 1, om at gøre den undtagelse, at fonde, der alene driver rent almennyttig virksomhed, skal være undtaget fra den generelle skattepligt.

Jeg må tilstå, at jeg var stærkt forbløffet over hr. Ole Donners argumentation. Jeg forstår den overhovedet ikke. Jeg forstår slet ikke baggrunden for Fremskridtspartiets holdning i denne sag, hvor resultatet af Fremskridtspartiets afstemning vil blive en skærpelse af beskatningen. Det er helt uforståeligt, når man tænker på Fremskridtspartiets øvrige grundlag. Jeg vil gerne slå fast i tilknytning til det, fru Pia Gjellerup anførte, at selv om en almennyttig fond udlodder alt i overensstemmelse med sin fundats, kan der alligevel være eksempler på, at sådanne almennyttige fonde kommer i klemme ved en beskatning af kursgevinster. På den baggrund må jeg sige, at jeg står helt uforstående over for hr. Ole Donners argumentation.

Hr. Jens Thoft stillede mig et konkret spørgsmål om, hvad baggrunden egentlig er for ændringsforslag nr. 27. Jeg erkender, at der faktisk ingen uddybende bemærkninger er til ændringsforslag nr. 27, men jeg kan give hr. Jens Thoft den oplysning, at det forhold, at stk. 9 udgår, simpelt hen skyldes, at stykket bliver overflødig på grund af det ændringsforslag, der er stillet under nr. 26.

I øvrigt vil jeg blot trække nogle enkelte af de ændringsforslag frem, der er stillet fra Socialdemokratiets side. Socialdemokratiet ønsker i ændringsforslag nr. 10 en såkaldt værnsregel, hvorefter mindsterentereglen ikke skal finde anvendelse i visse situationer, hvor den skattepligtige ejer værdipapirbeholdninger af usædvanlig størrelse i kombination med, at der optages lån. Det er vistnok det, Socialdemokratiet kalder balanceoppustning.